

Gymnázium J. A. Raymana, Mudroňova 20, Prešov 081 93

„Ak chceš byť šťastný, vedz, že to záleží len od teba.“ (Epiktetos)

Školská slohová práca

(Úvaha)

Meno a priezvisko: Patrícia Miščiková

Trieda: 1.C

Školský rok: 2012/2013

Čistopis

Čo je šťastie? Dobrá otázka, na ktorú asi neexistuje jednoznačná odpoveď. Myslím si, že šťastie je to, na čo si človek spomenie pri vyslovení tohto slova. Pre niekoho je to láska, rodina, priateľstvo, pre iného zas peniaze či nehnuteľnosti.

Väčšina ľudí má stále pocit, že im k šťastiu niečo chýba, no podľa mňa sa mýlia. Áno, rozumiem, niektorí ľudia nemajú práve najlepší život, ale vždy sa dá nájsť niečo, čomu sa dá povedať šťastie. Takisto sa nedá porovnať kto má viac šťastia, kto je šťastnejší.

Ako sa hovorí, každý je strojom svojho vlastného šťastia. Nieкто by povedal: „Kto má peniaze, ten je šťastný.“ Ale myslíte si, že bude šťastný milionár, ktorému sa práve rozpadá rodina? Povedala by som, že asi nie. Šťastnejší je ten, kto dokáže mať radosť aj z malých vecí. Keď si predstavím napríklad ľudí na vozíku ako sa tešia zo života, majú radosť už len z toho, že ráno vyšlo slnko či napadal sneh, mám pocit, že by sa mali niektorí ľudia nad sebou zamyslieť. Ľudia páchajú samovraždy kvôli nešťastnej láske. Načo? Koľko ľudí by dalo hocičo za to, aby mohli mať „len“ také problémy ako oni. Avšak aj títo ľudia vedia mať radosť zo života.

Zoberme si, koľko radosti prináša študentom, keď im odpadne písomka či hodina alebo keď chýba učiteľ. Aj to je určitý druh šťastia. Tá radosť, keď malé deti vidia úsmev svojej mamičky. Ale čím je človek starší, má stále viac a viac problémov a starostí, a preto si prestáva uvedomovať tie malé kúsky šťastia a radosti okolo seba. Každý človek má dôvod na radosť, len sa treba trochu poobzerať. Vezmime si napríklad, bežný zdravý človek. Má zdravie, rodinu, priateľov, vzdelanie, jedlo. To nie je šťastie? Šťastie je už len to, že sme sa narodili, že máme možnosť žiť a to si treba uvedomiť. Ak by si každý človek uvedomil, čo to šťastie vlastne je, bolo by na svete menej zla, menej nešťastných ľudí, menej problémov. Keď má človek viac vecí, prestáva pozeráť na to, čo všetko vlastne má a potom má pocit, že mu stále niečo chýba, že nie je šťastný. Naopak, ten skromnejší sa dokáže tešiť aj z maličkostí. Z toho vyplýva, že šťastie človeka nezávisí od výšky konta ani od množstva vecí, ktoré ho obklopujú, ale dôležitý je jeho osobný postoj.

Len porozmýšľajte, akú radosť by mal slepý človek, keby mohol aspoň raz vidieť svojich blízkych, stromy, kvety, slnko, sneh. My to vidíme každý deň a ani si neuvedomujeme, aké je to šťastie. Akú radosť by mal hluchý človek, keby mohol počúvať rádio, hudbu, počuť pre nás bežné zvuky ako spev vtákov, žblnkot potôčika či šušťanie listov, keby sa mohol porozprávať

s kamarátmi. Alebo ak by si človek na vozíku mohol zahrať hokej, futbal, ak by si mohol zaplávať alebo zatancovať na diskotéke s priateľmi. Keby ľudia trpiaci hladom a smädом mali toľko jedla a vody ako my. Na túto tému je ešte veľmi veľa príkladov, ktoré by nám pomohli vidieť naše šťastie. Predstavte si, akí by sme boli šťastní, keby sme teraz prišli o všetko to, čo máme a neskôr by sa nám to vrátilo späť.

Vianoce, sviatky pokoja a radosti sú už za dverami. Tak prečo neurobiť pár dobrých skutkov, prečo sa nepoobzerať okolo seba na veci, ktoré by nás urobili šťastnejšími? Darujme ľuďom darčeky nie zo zvyku, nie preto, lebo sa to na Vianoce proste patrí, ale z lásky, zo srdca. Takto potešíme nielen obdarovaných ľudí, ale aj seba samého.

Podľa Wikipédie je šťastie stav spokojnosti so životom, no podľa mňa je to niečo viac. Tak ako som povedala na začiatku: „Myslím si, že šťastie je to, na čo si človek spomenie pri vyslovení tohto slova.“ Pri mojom uvažovaní a filozofovaní som dospela k záveru, že šťastie je ako puzzle. Z malých kúskov šťastia vo svojom živote si musíme poskladať jeden veľký. Vtedy budeme šťastní.